

Drengene mod pigerne

I dette blogindlæg kan du læse om, hvordan en lærer oplevede, at der var et problematisk forhold mellem pigerne og drengene i en klasse. Undervisningen blev forstyrret af en samlet drengegrupes adfærd, hvor tendensen var at drengene hakkede på pigerne og kommenterede pigernes deltagelse i undervisningen hånligt. Situationen gjorde at pigerne ikke følte sig tilpasse i læringsmiljøet.

Læreren satte en Klassetrivselundersøgelse op der inkluderede sociogrammer og kunne ud fra den automatisk genererede rapport hurtigt danne sig et overblik over, hvordan miljøet og grupperingerne i klassen var. På baggrund af dette tog læreren en fælles snak med eleverne, om hvordan det var at være elev, særligt pige, i klassen.

Som en del af det opfølgende arbejde kan vi kun på det kraftigste anbefale, at man igen udfører en undersøgelse i Klassetrivsel, så man nemt kan vurdere om de tiltag, man har arbejdet med, har haft en gunstig effekt.

Læs hele lærerens beretning herunder.

Om at arbejde med pigernes og drengenes relationer i udskolingen – en beretning

Mit mål var at få skabt en bedre integration mellem drenge og piger i klassen. Eleverne tog ikke initiativ til at se hinanden eller at få skabt relationer. Klassen tog generelt ikke ret meget initiativ til at være sociale på tværs af de grupperinger, som klassen allerede var inddelt i. Det var meget tydeligt at se ud fra sociogrammet, at der ingen relationer var mellem dreng- og pigegruppen.

Jeg lavede en slagplan for, hvordan jeg ville ændre dette billede:

Hvordan var situationen?

Jeg indledte samtalen med eleverne med at opridse hovedlinjerne fra de konklusioner, jeg drog ud fra undersøgelsen, specielt pige- og drengerelationen, som viste at pigerne og drengene ikke valgte hinanden i forskellige sammenhænge.

Jeg opdelte klassen i mindre grupper og bad dem tage stilling til en række spørgsmål, som jeg på forhånd havde forberedt til eleverne. Under gruppearbejdet var det ikke tilladt at afbryde eller vrænge ad hinanden. Spørgsmålene var udarbejdet på baggrund af resultaterne fra sociogramundersøgelsen. Spørgsmålene som eleverne skulle diskutere er:

- Hvordan var det at være elev i denne klasse?
- Hvordan var det at være pige i denne klasse?
- Hvordan var det at være dreng i denne klasse?
- Hvem var eleverne sammen med i frikvartererne?
- Hvad var det bedste ved klassen?
- Hvem inviterede eleverne med til fødselsdage?
- Hvem var eleverne sammen med uden for skoletiden?
- Hvad havde drengene og pigerne til fælles i klassen?
- Hvad skulle der ske i klassen, hvis drengene og pigerne i klassen skulle have mere med hinanden at gøre?

Efter gruppediskussionerne opsamlede vi sammen i plenum og der dannede sig et billede af at drengene styrede klassen og hakkede på pigerne.

Herefter tog jeg en samtale kun med pigerne, hvor jeg var nysgerrig med hensyn til, hvordan pigerne havde det med hinanden. I denne samtale kom det frem, at pigerne var delt i to grupper, og begge pige grupper følte sig generet af drengene. Jeg spurgte pigerne: "Hvilke ønsker kan I have til en god skolegang?" De svarede følgende:

1. De ville ønske, at de kunne få lov til at være i fred for drengene
2. De ville ønske, at de kunne sige drengene imod
3. De ville ønske, at de kunne bakke hinanden noget mere op

Disse tre udsagn blev pigernes mål. Herefter talte vi om, hvordan de kunne opnå disse mål, og hvem der kunne hjælpe dem.

Senere i forløbet

Efter et par møder blev pigerne enige om, at de ville prøve at stå sammen og bakke hinanden op, når drengene kommenterede pigerne i timerne og i frikvartererne. De ville også prøve at være mere sammen på tværs af grupperingerne internt i pigegruppen.

Jeg havde også en samtale med drengene, hvor de gav udtryk for, at pigerne var kedelige, og derfor gad drengene ikke pigerne. Jeg spurgte drengene om, hvordan de troede, det var at være pige i klassen, når drengene hele tiden kommenterede det, der blev sagt. Drengene kunne godt se, at det ikke var rart at være pige, men det var ikke deres problem. Som jeg blev opmærksom på i min indledende sociogramundersøgelse, blev det i samtalen også tydeligt at, der var et stejlt hierarki blandt drengene, hvor der var en "leder", og resten var "soldater", der gjorde, som lederen sagde. Drengene var låst i forhold til at ændre adfærd, for hvis "lederen" ikke ændrede adfærd, så turde de andre drenge i klassen heller ikke – kæmpe problem!

Jeg valgte at tage en samtale med "lederen" alene, hvor vi talte om hans rolle i klassen, og hvilken betydning han havde. Det viste sig, at han ikke var klar over, hvilke signaler han sendte til de andre drenge, og den betydning han havde for drengegruppen. Han var en sød og rar dreng, som gav udtryk for, at han gerne ville gøre noget godt for klassen. Han foreslog selv, at han ville dæmpe sin til tider ret voldsomme adfærd i timerne.

Opfølgning på problematikken og resultat

Efter ca. 6 uger kunne jeg konstatere, at pigerne i klassen havde fået et godt sammenhold i pigegruppen. De gav også udtryk for, at de var blevet bedre til at bakke hinanden op og støtte hinanden, når drenge kommenterede på dem. Hvilket betød, at drengene ikke fyldte så meget i timerne, for nu turde pigerne sige dem imod.

Der skete til gengæld ikke de store ændringer internt i drengegruppen; der er stadig et tydeligt hierarki, som jeg stadig arbejder på at få brudt op.

Målene, som pigerne satte sig, fik de opfyldt, og senere har pigerne givet udtryk for, at de er blevet gladere for at gå i klassen, og drengenes kommentarer betyder ikke så meget mere. Jeg har også nemmere ved at gennemføre min undervisning, da pigerne nu er med til at sætte undervisningen på dagsordenen, og det er ikke længere drengenes kommentarer, der fylder, - tak for det, piger! Det jeg synes virkede bedst, var at pigerne selv satte målene op og selv fandt på de tiltag, der skulle til. Min rolle var at give sparring på pigernes idéer.

Har du en trivselshistorie, du gerne vil fortælle? Skriv til os, for vi vil gerne formidle den!

irene@skolevisioner.dk